

Xavier Solanas

Al Xiprer, diuen amb humor alguns voluntaris, sempre hi ha bona gana.

Xavier Solanas

Que hem de fer de presentadors? Doncs... fem-ho, oi?

Xavier Solanas

Al Xiprer moltes persones hi troben l'escalf que necessiten...

Xavier Solanas

Els voluntaris comparteixen de prop la realitat del dia a dia.

amb espontaneïtat, d'una manera senzilla, amb els braços oberts... I observo satisfet com el fet de donar comporta també rebre, participar, ajudar... principis de tota bona fe cristiana".

LLUÍS REVERTER (73 ANYS). "Vaig començar des dels inicis a col·laborar tot fent diverses tasques al Banc d'Aliments i tenia cura d'anar a buscar els aliments... fins que van optar per un altre sistema. Després vaig passar a cuina, on continuo ajudant tot el que puc. Què és per a mi el Xiprer? Una manera directa d'ajudar als altres amb eficàcia, en equip... Fer el bé sempre omple i a més a més em fa sentir una mica més útil... El Xiprer, seguint l'exemple amb el qual em van educar a casa, em permet també servir sense esperar res a canvi. No crec en els polítics que no serveixen, ni en els representants de l'Església que tampoc no valoren el fet de servir..."

NEUS VIVES (70 ANYS). "Col·laboro en diferents tasques de la cuina i els motius del perquè participem tot ajudant el Xiprer, com bé ha explicat el meu marit en Lluís, obeeixen a una actitud personal i de compromís.

Jo col·laboro també al Rober de Càritas des de fa anys..."

SANTI VALLBONA (63 ANYS). "Juntament amb la meva dona la Cayetana, fa molts anys ja que formem part d'aquesta Comunitat, des dels inicis del Xiprer... Jo sempre dic que és el camí de la meva salvació. I en un intent per trobar respostes a algunes preguntes vitals que ens plantejem sovint, tinc clar que respon perfectament al què, com i de quina manera vull viure la vida a l'hora d'ajudar als altres i ser útil. Quan vaig començar vaig veure que el Xiprer em trencava els esquemes pel que fa a l'egoisme que tant de mal fa a la societat... Participo dos dies a la setmana i ajudo a la cuina, el menjador..."

ANTONIO MARTÍNEZ (78 ANYS). "Fa tres anys que formo part del grup de voluntaris. Havia fet de fuster, vaig pensar que m'havia de distreure una mica més tot ajudant als altres... L'experiència és estupefent, ja que puc fer alguna cosa en els pisos que hi ha, sempre hi ha una porta o un armari per arreglar... Al Xiprer, em sento com a casa".

La relació de testimonis podria continuar i continuar amb el testimoni d'unes quantes persones més, però l'espai obliga i en aquesta bona representació podríem sumar també els noms d'Isabel Vila, Aurora Ruiz, Consol Cuevas, Isabel Gutiérrez, Maria Iglesias, M. Mercè Navarro, Consol Gutiérrez, Josefa Codina, Margarita Arranz, Rosa Galera, Mònica Reche, Dolors Viader, Marta Colomer, Emiliano Martínez, Margarita Bayarri, Esperanza Rodríguez, Àfrica Antonia de los Santos, Rosa M. González, Felipe Tena, Montserrat Riu, María Ibáñez, Gema Soler, M. Rosa Garolera, Andrea Maestro, Aurora Granollers, Lourdes Quero, Úrsula Rodríguez, Jaume Frauca, Modesto Sánchez, Joan Camps, Xavier Company, Teresa Gomà, Josep Dalmau, Sara García, Teresa Riera, Paquita Coll... i així fins a les més de 100 persones que configuren el grup de voluntaris del Xiprer. Cal destacar també els serveis que ofereixen voluntàries com la psiquiatra Marta Pol i les osteòpates Carmina Gascón i M. Àngels Paredes i voluntaris com el psicòleg Xavier Guix.